

Unde fugim de-acasă

de Marin Sorescu

De-a Delta Dunării

Delta, după câte știu, seamănă cu lacul cel cenușiu, unde pelicanul bătrân stă toată ziua grav, așteptând un fotograf. Ca să-i iasă poza bine, nici nu se mișcă din loc. Și ține și un pește în cioc. Dar, râdea un guguștiuc, cică peștele-i de cauciuc! Aici, în deltă, vedeți, pe lângă foarte mulți pelicani, mai există și lișițe, nagâți și cormorani.

O, aici sunt toate păsările de pe pământ (dacă nu și ceva în plus, adică păsările din Luna de sus).

S-au adunat în aceste locuri pline de vrajă, ca să facă plajă. Eu mai cred că ele bat mările și poienele până aici și ca să-și arate penele. Pentru că, anual, în Delta Dunării se deschide, pentru o lună și jumătate, Expoziția păsărilor neîmpăiate. Nu vedeți că toate au sprâncenele și penele care mai de care mai frumos colorate?

Unele și le vopsesc cu verdeață de alge din fluviul Gange, altele cu untură de crocodil din Nil sau mai știu eu cu ce boia din Africa. După aceea, își lustruiesc penele cu un pluș și își fac ciocul cu ruj. Bineînțeles, la sfârșitul sezonului pasărea cea mai frumoasă primește premiu o broască țestoasă.

Intrăm acum într-o pădure unde nu cresc mure. Copacilor înalți, care au vârf un pământ, li se spune în limba deltei „stuf”. În fiecare dimineață, aici e raiul puilor de rață, de nagâț și de bătlan. Trestiele le țin loc de tobogan. Se suie unul în capul altuia până când ultimul ajunge în vârful trestiei, cea mai înaltă, și de-acolo alt pui îi dă brânci în baltă. Acolo încep să bea apă – nu ca să se înece, ci așa, le place, că e rece. Să știți: păsările astea toate știu de mici să înoate. Cineva spunea un lucru nou: că ele ar învăța să înoate chiar în ou. Cică în fiecare găoace cartea de citire zace. Când puiul de rață învață pe de rost totul, sparge coaja cu ciocul. Și cât e el de pui toată balta e a lui.

Ce să vă mai spui? Apa asta, pe care plutește plaurul, e scumpă ca aurul. În primul rând e dulce, de la cercul de la suprafață rotund și până la ierburile de la fund. Și apa dulce mult aduce. Unde mai pui aceste păsări și acești pui, acești pești, de care nu ai loc să te-nvârtești; și acești brotaci care scot limba la fluturi și la gândaci! Vedeți stuful

că-și scutură pământul? Ei, aflați că eu, cu o șmecherie, pot scoate din stuf hârtie. C-am aflat că-n fiecare trestie ce se leagănă peste mâl stau coli de hârtie sul. Dacă ești scriitor, ești fericit: cu o trestie de-asta te-ai procopsit. Scoți tot papirusul din ea seara, și trestia se umple la loc dimineața. Pe o trestie de-asta îți poți mâzgăli, cum vrei, toată viața.

Și acum să lăsăm lotca¹ să ne poarte mai departe. Păcat că ea nu poate trece de-a curmezișul prin toate coclaurile și pe sub tot păpurișul. Dar iată aci un cârd de bătlani pescari, cu ciocurile aspre, bătute de vânturi mari. Dacă le dau niște guvizi, ei o să ne fie ghizi.

Câte unul, ușor, trecem din barcă pe spinarea lor. Așa... E mai bine așa. Doamne, ce ne vom plimba! N-o să ne rămână nicio insulă necunoscută, niciuna, nicio barză nearătată cu mâna. Ba chiar și stelele din baltă le vom număra. Și-n timpul ăsta, lin, lin, pe sub picioare vom simți cum se varsă Dunărea în mare.

¹ lotcă – barcă pescărească lungă și îngustă

1

Încercuiește păsările care trăiesc în Delta Dunării și sunt menționate în text:

rață sălbatică

cormoran

pelican

lișiță

bâtlan

mierlă

ciocănitoarea

barză

2

Enumeră plantele care cresc în Deltă.

3

Precizează cu ce mijloc de transport se deplasează autorul prin deltă.

4

Explică expresia: *Aici e raiul puilor de rață, de nagâț și de bâtlan.*

5

Caută în al cincilea alineat rimele realizate de către scriitor:

pădure - mure

Fii și tu poet pentru câteva clipe. Găsește rime pentru cuvintele:

nufăr

dimineața

trestie

soare

Alcătuiește propoziții folosind cuvintele: *stuf*, *papirus*, *plaur*, *trestie*, *lotcă*.

stuf

papirus

plaur

trestie

lotcă

Completează fiecare casetă cu un lucru important pe care îl are Delta.

